

"האמא שלי גסטאפו!"

מדוע שלח אותו גיל לרצוח את הברוקר וכמה שילם לו עבור זה. כשגיל נשבר רונן והורה, כי יחד עם גיל ברגל עשה החלפת בלתי-חוקיות של מטבע-זר. למחרת הוסיף וגילה גם עיסקות של צ'קים מווייטים שביצע, סיפר למי מכר את הרכוש שהשיג, והיכן קנה סחורה בצ'קים המווייטים.

כאן כבר היו החוקרים הרבה יותר לוחצים. הם אמרו לו כי העבירות שבהן הודה ממילא מצדיקות עונש של תשע שנות מאסר, ולכן לא כדאי לו להמשיך לשותק.

רונן בלימודי-משפטים בכלא, הראה לו וולף את תעודותיו, ואמר כי ידאג שרונן יקבל ספרים, והוא עצמו יבוא לבקר פעם בחודש, ויעזור לו.

כאשר היה רונן בשל לווידוי, לפי דעת-החוקרים, הכניסו אותו לשעתיים מנוחה בחדר-הקצינים. אולם אפיווה קצרה שקרתה לפני כן השאירה על רונן רושם בליימחה. הוא קרא בכתבה כי וולף, אשר חקר גם את רצח הילדה נאוה אלימלך, הכניס נחש לתוך תאו של אחד החשודים ברצח כדי לאלצו להתוודות. הוא שאל את וולף על נכונות הסיפור. וולף הורה כי אומנם עשה זאת.

ואז, כאשר העבירו את רונן לחדר אחר, הוא הציץ לשם וראה, לרבניו, נחש שחור מתחת לשולחן. הוא החל צווח והחוקרים החזירו אותו לחדר הקודם. כאשר נשלח למנוחה, היה זה

הם לא הסתפקו בשיכנוע מילולי, אלא לקחו את רונן "לטיוול בשפת-הים". בעת שחזרו ערב אחד ממישטרת תל-אביב לתנתן-הרצליה, שם היה רונן עצור, ירדו החוקרים גבי גולדשטיין ויורם סופר עם רונן לחוף הנכים. לרבניו, הם החלו להכותו עוד במכונית, אחר-כך הפילו אותו לארץ, בעטו בו, היכו אותו וצעקו: "אתה לא מתבייש לרצוח בצורה כזאת? מדוע דית באשה מפתח-תיקוה? למה גיל שלח אותך לעשות דברים כאלה?"

בעודו מוכה וכואב, אמרו לו החוקרים לרבניו, כי "אנחנו עוד יכולים לתלות אותך בבית-המעצר להגיד שהתאבדת, זה לא בעיה בשבילנו, יש חוקרים שעושים דברים כאלה".

החוקרים ההירו אותו לכל יגלה דבר על המכות והפגיעות, מכיוון שאז יתלו אותו או ידאגו שיוכנס לחדר עם עבריינים שיעשו בו מעשי-סדרים.

אקדח-הרצח בשקית הניילון

את החקירות התנהלה לריברי רונן, כאשר הוא יושב על כיסא והחוקר סופר יושב על שולחן לידו. רגליו של החוקר, נחו על אשכיו של הנחקר, ובכל פעם שרצה ללחוץ, היה מועך את אשכיו של רונן. רגל אחת היתה על הכיזים, כמו שלוחצים על גז של אוטו. פעם אחת אפילו נתן לי ממש מכה, היו לי כאבי-תופת, צעקתי והגיעו אנשים. אבל הרדת היתה נעולה, וסופר אמר להם שלא יפריעו, כי מתנהלת בחדר חקירה.

אחרי שבית-המישפט האריך את מעצרו של רונן כ-15 יום, והוא כבר הודה בעבירות המטבע והצ'קים המווייטים, הופעל עליו לחץ שונה ועדין יותר. ראש הצ"מ, וולף, שהוא עורך-דין במיקצועו, הבטיח לרונן כי אם יתוודה ויוריד את הכל מהלב, הוא עצמו ידאג שהמישטרה תמליץ על חנינה עבורו.

וולף הסביר לו כי במיקרה כזה לא ישב זמן רב בבית-הסוהר, ואת הזמן הזה יוכל לנצל ללימודים. כאשר התעניין

ותומכות בהודאתו. הקנה שנמצא ליד ביתו של בן-גל מקשר גם אותו בצורה מסויימת לרצח.

ראיות אלה יהיו קשות מאוד לסנגוריה, אפילו אם תצליח לפסול את הוראותיו של רונן, אחרי שכל החוקרים הכחישו כמובן את סיפור המכות והנחש.

שכן, אפילו יחליטו השופטים אורי שטרומן, צבי הכהן, וחיים ארר כי הוראותיו של רונן הוצאו ממנו על-ידי צוות החקירה המישטרי באיומים, בהפחדות ובפיתויים, ולא מרצונו הטוב, עדיין יישארו בתיק-התביעה האקדח והפצצים שנמסרו למישטרה על-ידי רונן.

אולם נראה, כי בחקירתו הראשונית של רונן, בעת מישפטי-הוואטה, כבר הניחה הסניגוריה את התשתית להגנה

באותו החדר שבו ראה קודם לכן את הנחש, אולם הפעם היה החדר נקי מנחשים.

כעיקבות אותו מיקרה מוזעזע, החליט רונן להודות באשמה. ההודאה שמסר אחרי שעתיים כבר היתה הודאה מלאה והיו בה פרטים מרשיעים. אחרי הודאה זו יצא רונן עם החוקרים לשיחזור הרצח. הוא גם הביא אותם אל הבית שבו התגורר בשיכון למד, כרייה שכורה, ובחצר הבית חפר ומסר לחוקרים את אקדח-הרצח, שהיה טמון שם. בשקית הניילון, יחד עם האקדח, היו גם בגדים.

משם הוביל רונן את החוקרים לביתו של בן-גל, המתגורר בסביבה, ובחצר ביתו מצאו החוקרים קנה רזוזוי לאקדח-הרצח וכמה מטבעות-זוהב.

מציאות אלה קושרות את רונן לרצח על-ידי ראיות אוביקטיביות,

רונן (משמאל) ובן-גל בעת שיחזור הפשע רצח בגלל אהבה לחבר

אולם ייתכן כי הסניגורים יעשו דבר אפשרי אחר: הם יטענו, אולי להפחתת האחריות שלו, ולכך שמצבו הנפשי לא איפשר לא ליצור את כוונת הרצח, הדרושה לעבירה של רצח ככוונה תחילה.

גם הרמזים שנשמעו כי רונן עשה את מה שעשה מתוך אהבה לגיל בן-גל, מרמזים לכיוון זה.

כל הדברים האלה רק מוכיחים, כי גם תיק נעול וחסר סיכוי, לכאורה, יכול לגלות משמעויות מישפטיות רבות ושונות, כאשר משתתפים בו סניגורים מליגה אלה.

מצבו של גיל בן-גל נראה כשלב זה טוב קצת יותר, מכיוון שהוא לא הודה באשמה, ולכן אין סניגוריו, פרופסור דויד ליבאי ודניאל שיינמן, עורכי-דין מישפטי-וואטה. אולם גם להם נודאי יק שלל טיעונים מישפטיים ותגליות עובדתיות, הנשמרות כסוד עד למועד המתאים.

אילנה אלון

נוספת, שאותה אולי טענו בהמשך המישפט.

הסניגור אביגדור פלדמן הדגיש בחקירת רונן כמה צדדים של החקירה, אשר לכאורה אינם דרושים בהכרח לפסילת ההודאות. הוא הקפיד לחקור על שאלות ששאלו החוקרים את רונן על מצבו הנפשי, עברו, ילדותו וקרבני מישפחתו.

"וולף חקר אותי על ילדותי ועל העבר שלי. הוא אמר לי שהם יודעים הכל עליי. לא היה לי נעים, ולא כל-כך רציתי לרבר על הרברים האלה. אבל הוא לחץ אותי לרבר על יחסים אינטימיים שלי, מתי התחלתי לקיים יחסים כאלה, ועל אמי ואו, כאחד החלקים, אמרתי כי אמא שלי גסטאפו. הוא הזכיר לי את הגירושין של ההורים ולחץ עליי בשאלות שלא היו נעימות.

"הוא שאל אותי על הרוד שלי. זה רוד שהיה באישפויים נבית-החולים

גופת הברוקר אלטרוביץ עסקים מלוכלכים